

با کودکان لوس چگونه برخورد کنیم؟

تکنیک‌هایی وجود دارد که می‌تواند به شما کمک کند تا رفتار بی‌ادبانه کودک را محدود و کنترل کنید و شرایطی مساعدتر برای خودتان و کودک ایجاد کنید.

اجتماعی شدن فرآیندی است که در آن کودکان از طریق آن معیارها، ارزشها و رفتارهای مورد نظر فرهنگ و جامعه خود را می‌آموزند. والدین در سالهای اولیه زندگی فرزندان، عوامل اصلی اجتماعی شدن آنها به حساب می‌آیند. والدین با ابراز محبت، ایجاد محدودیت و آزادی برای کودک و سرکوبی رفتار غیر قابل قبول او، سرمشق کودک قرار می‌گیرند و بدین ترتیب فرآیند اجتماعی شدن صورت می‌پذیرد.

حال در این میان برخی از والدین فرزندان خود را بیش از حد آزاد می‌گذارند و به تعبیر عامیانه، شرایط لوس شدن کودک را مهیا می‌کنند که متأسفانه هر چند این کودکان در محیط خانه بسیار مورد توجه و عنایت قرار دارند اما در محیطهای اجتماعی و در جمعهای همسالان و .. جز کودکان منفور بوده و همواره در دسرساز هستند و به مرور موجبات ناراحتی و خجالت والدین را هم ایجاد می‌کنند.

البته انواع روشهای تربیتی و انضباطی برای رفتار با یک کودک بی ادب قابل استفاده هستند. چه بخواهید به فرزند خودتان تربیت صحیح بیاموزید؛ چه بخواهید به عنوان مربی یک مهد کودک یا معلم مدرسه کودکان را تربیت کنید، باید بدانید که مواجهه با یک کودک بی ادب و لوس کاری چالش برانگیز است. وقتی که آن کودک، فرزند خودتان باشد طبق رای و نظر خودتان روشهای گوناگونی برای تادیب او به کار می‌برید. اما وقتی کودکی که فرزند خودتان نیست بی ادبی می‌کند و شما تنها یک نفر از افرادی هستید که می‌توانید رفتار ناشایست او را متوقف کنید (مثل مربی مهد یا پرستار کودک).

تکنیک‌هایی وجود دارد که می‌تواند به شما کمک کند تا رفتار بی ادبانه کودک را محدود و کنترل کنید و شرایطی مساعدتر برای خودتان و کودک ایجاد کنید:

الف. اگر کودک بی ادب فرزند شما نیست

* اگر دسترسی به اولیای او دارید با آنها تماس بگیرید. همیشه بهترین راه این است که بگذارید والدین کودک کار تربیت و تادیب کودک را انجام دهند زیرا این امر می‌تواند با شرایط خانوادگی آنها هم راستا باشد.

* در هر زمانی از تنبیه بدنی و برخورد فیزیکی با چنین کودکی پرهیزید. پشت دستی زدن یا ضربه آرام به کفل کودکان، ممکن است تنبیه متداولی در روند تربیتی یک کودک در منزلشان نباشد و هم از نظر احساس به آنها لطمه وارد کند. بعلاوه آسیب زدن به کودک

راههایی قانونی برای پدر و مادر کودک مذکور برای مقابله با شما ایجاد می کند که می توان منجر به از دست دادن کار شما گردد.

* زمانی که کودک مشغول انجام کار غلط خود است برای او توضیح دهید که این رفتار او پذیرفتنی نیست. ممکن است به همین سادگی کودک نداند که در یک مکانی خاص یا زمانی خاص چه چیزی قابل انجام هست یا نیست و تنها یک تذکر شفاهی برای تغییر رفتار کودک کافی باشد. برای او شرح دهید که چه انتظاری از او دارید تا کودک بداند که چطور رفتار کند. به عنوان مثال، اگر کودکی به طور مرتب گفتگوهای موقع شام را قطع می کند به او بگویید که قطع کردن کلام دیگران بی ادبی است ضمناً به او بگویید که او باید صبر کند تا صحبت آن فرد تمام شود بعد حرفش را بزند.

* تنبیهی را مقرر کنید که نتیجه تداوم رفتار بد آنها باشد. مثلاً از بین رفتن یک رفتار خاص شما نسبت به او، یا گرفتن و محروم شدن از یک اسباب بازی و یا از دست دادن حق یا امتیازی خاص. مثلاً اگر شما برای فرزندتان جشن تولد گرفته اید و یک کودک رفتار خارج از نزاکت دارد می توانید به او اخطار دهید که بقیه شرکت کنندگان ممکن است برای یک ربع او را از جمع خود اخراج کنند و او مجبور به ترک جشن شود. برای اینکه این ابزار را موثر کنید لازم است عیناً جملات خود را پیگیری کنید تا کودک بفهمد که قضیه کاملاً جدی است.

* در تمام لحظات آرام بمانید و با یک لحن صدای طبیعی حرف بزنید. کودکان موجوداتی بسیار احساسی هستند و ممکن است در مواقعی که آنچه را می خواهند نتوانند به دست آورند، عصبانی یا ناراحت شوند و یا شروع به جیغ و نعره کنند. لذا مواقعی که کودک را تادیب و تربیت می کنید ممکن است بدتر از قبل با داد و فریاد بی ادبانه واکنش نشان دهد. خونسرد و آرام باشید تا نشان دهید که شما کنترل شرایط را به دست دارید.

* مواقعی که کودک کار بدی انجام می دهد او را از جمع کودکان دیگر خارج کنید و بگذارید مدتی آرام باشد. از او بپرسید چرا اینطور رفتار می کند، گاهی اوقات پشت رفتار یک کودک دلیلی هست که والدین آنرا نمی بینند. کودکی که در یک جشن تولد شرکت کرده ممکن است برای کیک، احساس نگرانی و دلواپسی داشته باشد لذا کیک بقیه بچه ها را بر میدارد یا ناخنک می زند و باعث ایجاد ناراحتی در کودکان دیگر می شود. بهترین راه کمک کردن به این کودک دادن مقداری دیگر کیک به اوست تا به آرامش برسد.

* برای پرت کردن حواس این دست بچه ها یک بازی یا فعالیت شاد را شروع کنید و آنها را مشغول کنید. گاهی رفتار بد بچه ها به دلیل خستگی و کسالت آمیخته با کنجکاوی است. مشغول کردن ذهن و دستهای یک کودک با یک بازی می تواند او را از وضعیت ایجاد دردسر خارج کند.

ب. اگر کودک بی ادب فرزند خودتان است:

* از سنین اولیه قوانین اساسی و انتظارات خود را از کودک پی ریزی

و مقرر کنید. اگر برای رفتارهای بد کودک اجرای پیامدها بلافاصله بعد از ارتکاب عمل نادرست رخ ندهد و کودک این فرصت را داشته باشد که چندین بار عمل بدش را تکرار کرده باشد، احتمال کمی وجود دارد که کودک قوانین شما را اجرا کند.

* وقتی که برای کودکان تنبیهی در نظر می گیرید نسبت به آن محکم و استوار باشید. اطمینان کسب کنید که نوع مجازات و تنبیه شما سازگاری و تناظر لازم با نوع رفتار بی ادبانه کودک را دارد و بعد از آنکه چند بار به او اخطار داده اید به فکر اجرای تنبیه افتاده اید.

* درست زمانی که رفتار بد از کودک سر می زند با آن برخورد کنید. اجازه دادن به کودک به انجام کار بی ادبانه و تنبیه او پس از ساعتها و یا روزها چاره اندیشی باعث می شود که آنها نتوانند وابستگی بین تنبیه و کار بدشان را به درستی تشخیص دهند.

* کودک را به خاطر رفتارهایی که بی ادبانه و یا لوس بازی نیست تشویق کنید. اگر او مرتباً فقط به خاطر کارهای بدش تنبیه شود ممکن است شما را به عنوان کسی که همیشه عمل او را تصدیق نمی کند به ذهن بسپارد. به طور شفاهی و یا با خرید یک هدیه از کارهای خوب او قدردانی کنید تا به او نشان دهید که چه رفتاری ستودنی و مقبول است.

فرهنگ نیوز